

Vážení priatelia vidieka, prírody a poľovníctva!

V každej kultivovanej európskej krajine je poľovníctvo súčasťou kultúrneho dedičstva národa, prostriedkom tvorby a ochrany prírodného prostredia a významným nástrojom rozvoja vidieka.

Absolútnej väčšine občianskej spoločnosti je zrejmé, že ak sa v urbanizovanej krajine, navyše malej urbanizovanej krajine s vysokou lesnatosťou, prestane alebo obmedzí racionálne obhospodarovanie populácií voľne žijúcej zveri, bude jej početnosť dramaticky rásť a s tým celkom prirodzene narastú aj problémy:

► Problémy so škodami spôsobovanými zverou v lesných ekosystémoch a na poľnohospodárskych kultúrach, to znamená na majetku, na majetku niekoho konkrétneho a to bez ohľadu na to, či ide o štátny, neštátny, cirkevný, mestský či obecný....

► Problémy so zvýšeným počtom nežiaducich stretov a kolízií so zverou na neustále sa zahusťujúcej sieti pozemných komunikácií, na turistických chodníkoch a cyklotrasách ale aj v intravilánoch miest a obcí.....

► Problémy so šírením chorôb ohrozujúcich život a zdravie každého občana alebo likvidujúcu konkurencieschopnosť slovenských chovateľov hospodárskych zvierat....

Priatelia, dovoľte preto krátke posolstvo za slovenskú poľovnícku komunitu. Na Slovensku je 1892 uznaných poľovných revírov, v ktorých sa armáda poľovníkov doslova pasuje s reguláciou početnosti voľne žijúcej raticovej zveri.

Podľa údajov z centrálnych databáz NLC vo Zvolene je počet poľovných revírov, ktoré sú dotknuté 3.-tím, 4.-tým alebo 5.-tým stupňom ochrany celkom 896, teda zhruba každý druhý poľovný revír. (47,4 %).

Každému reálne mysliacemu človeku je jasné, že ak sa sprísni výkon práva poľovníctva akýmikoľvek obmedzeniami, či už legislatívnymi, technickými, personálnymi na ďalších viac ako 400 000 ha poľovných pozemkov na Slovensku,

zákonitým dôsledkom bude ďalší nárast početnosti zveri a všetky problémy o ktorých som hovoril sa znásobia.

Obávame sa a považujeme za mylné predstavy, že za poľovníkov všetko vyriešia premnožením predátori s podporou zásahových tímov pozostávajúcich z niekoľkých zamestnancov ŠOP?

Jeden zásahový tím tu už máme, výsledky jeho pôsobenia v teréne sú však žalostné! Ešte žalostnejší je súčasný stav v manažmente medveďa hnedého, ktorý nesie znaky spoločenského šialenstva ako dôsledku nezmyselnej vojny subjektívnych názorov hŕstky ortodoxných ochranárov proti vedecky preukázaným faktom a argumentom uznávaných odborníkov.

Ľudia, kvôli názorom ktorých sme sa tu dnes zišli, už jeden vážny problém na Slovenskom vidieku vyrobili.

Problém, ktorý sa nateraz prejavuje v elementárnej neschopnosti priznať si, že človekom značne zmenené prírodné prostredie už nie je možné zmeniť na rezerváciu medveďov bez toho, aby hrozilo fatálne ohrozenie životného komfortu samotného obyvateľstva.

Medveď hnedý do slovenskej prírody v priaznivom stave početnosti bezpochyby patrí, ale nie na úkor bezpečného využívania rekreačných funkcií krajiny a už vôbec nie ako stresujúci faktor trvale obmedzujúci klúd, pokoj a pohodu v intravilánoch ľudských sídiel.

Riešenie je pritom jednoduché, požiadať ľudí, ktorí sa snažia uplatňovať v správe slovenského vidieka metódu "pokusov a omylov", aby sa vrátili za rokovací stôl, aby oprášili dohodnutý systém aktívnej ochrany a trvale udržateľného manažmentu, aby podporovali dodržiavanie transparentných pravidiel a aby si uvedomili, že každý by mal robiť to, čomu sa preukázateľne rozumie.

Ak sa tak v krátkej dobe nestane, žiadny zásahový tím a po čase možno už ani poľovníci nezabránia zbytočným obetiam a nevyčísľiteľným škodám a stratám, straty na ľudských životoch nevynímajúc.

Problémové na Slovensku nie sú totiž medvede, ako je to často laickej verejnosti podsúvané, problémoví sú predovšetkým ľudia, ktorí nie sú schopní aktuálnu situáciu vyhodnotiť reálne a bez emócií, ktorí sa skrývajú za svoj momentálny mandát považujú za géniov oprávnených v záujme totálnej ochrany jedného druhu hojne sa vyskytujúceho nebezpečného živočícha spochybňovať základné ľudské práva človeka, pod hrozbou sankcií obmedzovať jeho prirodzené aktivity na vidieku, ukladať mu čoraz viac a čoraz nákladnejšie povinností a ignorovať jeho silnejšie volanie po návrate zdravého sedliackeho rozumu.

Na záver mi dovoľte jeden citát z revitalizovaného PVV, konkrétne z kapitoly **Zodpovedná ochrana životného prostredia, citujem:**

“Participácia verejnosti vrátane zapojenia samospráv, akadémie, podnikateľského, ako aj tretieho sektora pri príprave a implementácii zlepši kvalitu navrhovaných riešení”.

Na agendu prechodu správy území z organizácií v zriaďovateľskej pôsobnosti agrozozortu pod odbornú organizáciu MŽP nemajú jednotný názor ani len dotknuté ministerstvá, doteraz nie sú vyhodnotenú dopadové štúdie, o participácii verejnosti, samospráv, veľkej časti vlastníkov pozemkov, podnikateľov či živnostníkov na príprave a implementácii navrhovaného riešenia sa vôbec nedá hovoriť.

Zamyslime sa konečne nad tým, kam a pod koho vedením sa uberáme a vráťme sa radšej z kratšej cesty, inak kalich horkosti unáhlenej reformy národných parkov so všetkými dôsledkami, vrátane nepriaznivých dôsledkov na samotné predmety ochrany si vypijú až do dna generácie ktoré prídu po nás!